

ATASSUT INATSIARTUNI

8. september 2015

Naalakkersuisut:

I henhold til § 37, stk. 1 i Inatsisartuts forretningsorden sender jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Køb af varer og tjenesteydelser

Spørgsmål 1 : Har Selvstyret en indkøbspolitik vedrørende tjenesteydelser og varer, der indeholder, at al indkøb - store som små - skal ske ud fra at vælge den billigste pris frem for at se på det samfundsøkonomiske effekt?

Spørgsmål 2 : Er der noget til hinder for, at selvstyret kan have en indkøbspolitik, der i sit indhold har som det principielle mål at have bedst mulig samfundsøkonomisk effekt ved køb af varer og tjenesteydelser?

Spørgsmål 3 : Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, hvad kan Naalakkersuisut gøre for at overvinde hindringen?

Spørgsmål 4 : Hvis hindringen for at vælge at købe lokalt skyldes økonomiske aftaler med andre lande og dermed aftalte indkøbsprincipper, hvilken part får mest økonomisk udbytte af disse aftaler?

Spørgsmål 5 : Står den økonomiske fordel Grønland får af aftalerne i forhold til den adgang til offentlig udbudsøkonomi samhandelspartneren får?

Spørgsmål 6 : Hvordan vil Naalakkersuisut sikre, at lokale handlende ved køb kan sikres ordrer, når deres udbud er lidt dyrere end udenlandske leverandører, når opgaven eller købet ikke har det indhold, hvor der kan kræves at leverandøren skal ansætte eller have praktikanter for at løse opgaven?

Spørgsmål 7 : Hvordan vil Naalakkersuisut sikre, at selvstyret hele tiden vælger at fokusere på den samfundsøkonomiske bedst muligt effekt og handle lokalt?

(Medlemmer af Inatsisartut Steen Lyngé, samt Siverth K. Heilmann, ATASSUT)

Begrundelse:

Det er samfundsøkonomisk bedst at købe varer lokalt. Det gælder også selv om disse varer fra lokale kan være lidt dyrere i forhold til leverandører fra andre lande. Undersøgelser har vist, at den økonomi, der anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser fra lokale virksomheder kan cirkulære i samfundet 4-6 gange, mens køb fra udlandet er penge ud af landet med det samme. Det betyder, at samfundet ved lokalt køb altid vinder økonomisk.

Grønland har samhandel med EU og får også økonomisk støtte fra EU. Grønland er ikke medlem af EU og EU har det princip, at offentligt udbud skal alle EU-medlemmer have adgang til. Det betyder, at EU kan

ATASSUT INATSIARTUNI

kræve at al offentlig udbud i princippet skal være åbent for EU's medlemmer. Grønland har bundet sig til disse principper ved en aftale med EU og skal have åbne offentlig udbud for også EU medlemmer.

Det er her filmen knækker, mens virksomheder fra EU-lande har helt andre forhold og nyder stordriftsfordele, har lokale grønlandske virksomheder har helt andre udfordringer forbundet med lille kundegrundlag. Derfor ses det ofte, at lokale virksomheder er dyrere end virksomheder fra lande med større kundegrundlag. Når selvstyret handler uden for landet mister Grønland arbejdspladser, fordi lokale virksomheder ikke kan konkurrere med udenlandske virksomheder.

Samtidig kan man spørge om EU får en bedre fordel af at handle med Grønland end Grønland gør, idet EU med sin aftale med Grønland får adgang til større økonomi end samhandlen giver Grønland? Hvis det er tilfælde er aftalen ikke rimelig fordi, den ikke er samfundsøkonomisk bæredygtig for Grønland. Hvis det er tilfældet, så skal aftalen ændres og der skal bruges andre principper for offentlig indkøb, hvis Grønland skal have bedst mulige samfundsøkonomisk ud af sine offentlige finanser selv om Grønland fortsat samarbejder med EU.

Det var spørgsmålene vi hermed anmoder om at have svar på, vi regner med at svarene fra Naalakkersuisut er os i hænde inden der er gået ti arbejdsdage, hvori ATASSUT vil vurdere nærmere fortsat om man vil fremkom med yderligere spørgsmål.